

PROBLEEM POLE RAHAS, VAID SINUS!

GARY M. DOUGLAS JA DR. DAIN HEER

SISUKORD

Originaali tiitel:

Money Isn't the Problem, You Are

Copyright © 2013 Gary M. Douglas ja dr. Dain Heer

ACCESS CONCIOUSNESS PUBLISHING COMPANY, LLC

Santa Barbara, California

www.AccessConsciousnessPublishing.com

Kõik õigused kaitstud. Käesoleva trükise ühtegi osa ei tohi paljundada, salvestada otsingusüsteemi ega edastada üheski vormis ega ühelgi viisil elektrooniliselt, mehaaniliselt, kopeerimise, salvestamise ega muul teel ilma kirjestaja eelneva kirjaliku loata.

Raamatu autor ja kirjestaja ei luba ega garanteeri lugejale mingeid füüsilisi, vaimseid, emotsionaalseid, spirituaalseid ega rahalisi tulemusi. Kõik autori poolt nimetatud tooted, teenused ja andmed on mõeldud kasutamiseks üksnes üldharivatel ja meelelahutuslikel eesmärkidel. Raamatus esitatud informatsioon ei ole mingil moel mõeldud asendama meditsiinilist abi. Raamatu autor ja kirjestaja ei kannu mingit vastutust lugeja tegude eest, mis on tingitud raamatus sisalduva informatsiooni kasutamisest.

ISBN-13: 978-1-939261-06-9

ISBN-10: 1939261066

Cover Art by: Katarina Wallentin

Cover Image © Alexey Audeev istockphoto

Interior Design by: Anastasia Creatives

Interior Image © Khalus istockphoto

<i>Sissejuhatus</i>	1
1. peatükk – Raha, raha, raha	3
2. peatükk – Paar lahendat vahendit	23
3. peatükk – Loo endale nägemus soovitud tööst	39
4. peatükk – Keeruliste inimestega toime tulemine	49
5. peatükk – Kinkimine ja vastuvõtmine	63
6. peatükk – Pühitse oma küllust	81
Märkus lugejale	93
Teised raamatud	95
Autoritest	99
Access Consciousnessi® kursusest	103
Accessi seminarid ja loengud	105

SISSEJUHATUS

Käesolev raamat on kirjutatud inimestele, kes elavad rahaliselt pidevalt raskes olukorras – olgu siis asi liigeses kulutamises, rahanappuses või liigeses külluses.

Mina olen Accessi programmi asutaja Gary Douglas. Käesolev energiamuundamise süsteem teeb inimestele kättesaadavaks vahendid, mille abil kõrvaldada piirangud ja puudused ning luua endale mitmeid erakordseid ja imelisi võimalusi. Selles raamatus jagan ma koos oma sõbra ja koostööpartneri Dain Heeriga rahateemalisi protsesse, vahendeid ja vaatenurki, mida võid kasutada selleks, et muuta moodust, kuidas raha sinu ellu tuleb.

Raamat põhineb meie Accessi rahaseminaril, mida oleme õpetanud linnades kõikjal Ameerika Ühendriikides, Costa Rical, Austraalias ja Uus-Meremaal. Hakkasime inimestele pakkuma rahaseminaril osalemise võimalust, sest avastasime, et inimesed püüavad pidevalt leida lahendust sellele, mida nemad peavad rahaprobleemiks.

Ka minul on olnud mitmeid niinimetatud rahaprobleeme ning ma olen käinud nii paljudel rahateemalistel kursustel, et mul läks pilt silme ees mustaks juba üksnes mõttest mõnel uuel rahakursusel osalemisest. Lõpuks aga ei muutnud ükski neist rahakursustest mitte midagi minu suhtumises rahasse.

Mul olid endised „rahaprobleemid“ ka pärast kursuste lõpetamist. Minu suhe rahaga hakkas muutuma alles Accessi programmi arenedes ning ma avastasin uusi vaatenurki, mida võisin kasutada selleks, et luua uut moodi suhe rahaga. Käesolevas raamatus esitlen ma koos Dainiga uusi vaatenurki ning nende taga peituvat filosoofiat, nagu ka vahendeid ja tehnikaid, mida võid kasutada selleks, et toime tulla oma rahalise olukorraga, olgu see milline tahes.

Gary Douglas

Santa Barbara

Esimene peatükk

RAHA, RAHA, RAHA

KAS SUL ON RAHAPROBLEEM?

Dainil ja minul on üks ühine sõber, kellel oli tahtmine teenida palju raha.

Ta ütles: „Mul on rahaprobleem.“

Mina vastasin: „Ei ole.“

Tema kostis: „On küll.“

Mina kordasin: „Ei ole.“

Lõpuks küsis ta: „Mida sa sellega mõtled?“

Ma ütlesin: „Sul pole rahaprobleemi; sa lihtsalt pole nõus raha vastu võtma.“

Ta sõnas: „See pole tõsi.“

Mina laususin: „On küll. Ma tõestan sulle, et sinu probleem pole rahas. Ma annan sulle maksuvabalt miljon dollarit, kui sa lähed oma elus tagasi sellesse punkti, kus sa olid enne Accessi programmiga alustamist, ning seal punktis ka püsid.“

Tema kostis seepeale: „P*rsse, ei mingil juhul.“

Asi pole rahas. Mitte kunagi. Kõik sõltub sellest, mida sa oled nõus vastu võtma. Kui sa oled nõus vastu võtma elu pakutavat vabadust, siis ei oma raha sinu jaoks mingit väärtust. Paljud inimesed peavad raha kõigi oma hädade lahenduseks, aga see pole nii.

Raha ei lahenda kunagi midagi

Raha ei lahenda kunagi midagi, sest probleem pole kunagi rahas. Kui sa püüad midagi lahendada raha abil, lood sa sellega vaid uue probleemi, mille pead samuti lahendama oma käesoleva rahaga – või rahaga, mida sul tegelikult polegi.

Kas raha suudab su probleemi lahendada?

Mõtlen sellele küsimusele hetkeks. Kas raha lahendab sinu eest su probleemi – või teed seda sina ise? Sina. Kuidas sa seda küll teed? Sa lahendad selle probleemi, mis paistab pealtnäha olevat rahaprobleem, kui võtad omaks ja tunnistad iseenda tõde. Mida ma selle all mõtlen?

Mitu aastat tagasi tegelesin ma kinnisvaraga. Teenisin aastas rohkem kui 100 000 dollarit ja mu naine teenis sama palju. Me elasime hästi. Me olime populaarsed ja lahedad. Me olime rikaste inimestega sina peal ning meid kutsuti rikaste linnaosasse pidudele ja sündmustele. Me käisime läbi ühiskonna koorekihiga. Meie elu oli võimas.

Siis varises minu firma kolinal kokku. Mu aastane sissetulek langes 100 000 dollarilt kõigest 4000 peale. Asjale ei aidanud mõistagi kaasa ka see, et meie maja hüpoteegi maksmiseks kulus iga kuu 5000 dollarit, meie auto igakuine osamakse oli ligi 1500 dollarit ning meie lapsed käisid erakoolides, mille iga-aastane õppemaks oli 15 000 dollarit lapse kohta.

Me andsime sisse kõik vähegi võimalikud pankrotiavaldused ning jäime järjepanu kogu varast ilma. Meie sõbrad rikaste linnaosast ei tahtnud meiega enam tegemist teha.

Veider küll, sest kas teate, mis on maailma suurim ja ühtlasi ületamatu eelarvamus? Vaesus. Rahapuudus. Kui sul on raha kama-luga, siis pole vahet, mis on sinu rahvus, nahavärv, töekspidamis-ed ja usk või kui hull sa juhtud olema. Sul pole viga midagi. Ma ütlen inimestele sageli, et nad oleksid täpselt nii veidrad, nagu nad seda tegelikult on. Lihtsalt tuleb rikkaks saada selleks, et sind nähtaks ekstsentriskuna, mitte hullumeelsena.

Jõudsime oma eluga sellisesse punkti, kus meil polnud üldse raha. Me pidime oma lapsed erakoolist ära võtma. Jäime ilma autodest, majast ja sisuliselt tervest oma maisest varast. Ma läksin tööle eri firmadesse ja vihkasin oma tööd südamest. Miski ei näinud minu jaoks toimivat, kuni lõpuks enesele tunnistasin, et ainus võimalus oli proovida seda pöörast, hullu ja meeletut programmi, mida me kutsume Accessiks. Kui ma olin selle suuna endale valinud, hakkas kõik muu minu elus samuti kurssi muutma. Kas pole mitte huvitav?

Kui sa pole nõus kinnitama, omaks võtma ja olema kõike seda, mis sa tegelikult oled, ning tegema seda kõike selle pöörase ja võrratu olendina, kes sa päriselt oled – ükskõik kui väga sa ka ei tahaks sellele vastu võidelda ja seda tõrjuda; ükskõik kui väga sa ka ei tahaks selle käest pääseda –, siis viid enda igas mõttes pankrotti, kuni sul on lõpuks valikuvõimalused otsas.

Kas oled nõus loobuma sellest olematute võimaluste vaatenurgast ja tunnistama endale, et kõige soovitu loomiseks pead sa hakkama sama meeletuks, pööraseks ja hulluks, nagu seda päriselt oledki? Ära teeskle enam, nagu oleksid sa jõuetu, kahvatu ja ebahuvitav.

Inimesed mõtlevad sageli, et kui nad saaksid rikkaks ja neil oleks piisavalt raha, siis lõpetaksid nad oma praeguse töö ja hakkaksid elama teistsugust elu. Kuid tegelikult asi nii ei käi.

Uuringud on näidanud, et lotoga suure hulga raha võitnud inimesed on ühe-kahe aastaga täpselt samas rahalises seisus nagu enne lotovõitu. Kuigi nad elavad kõrgemal tasemel, on nende suhteline võlg sama suur, neil on sama suured piirangud ja nende elus on samasugune rahaline segadus nagu enne raha võitmist. Tuleb välja, et raha pole kunagi millegi lahendus.

Kui sa aga teed seda, mis on sinu jaoks tõene, ei oma lotovõit mingit tähtsust. Isegi kui sa juba homme peaksid lotoga võitma, annaks see lihtsalt sulle võimaluse luua veel rohkem neid suurepäraseid asju, mida sa juba luua oskad.

Probleem on vastuvõtmises ja lahendus oled sina

Tõeline „rahaprobleem“ seisneb selles, et sina pole valmis iseenast oma ellu laskma. Suurim asi, mida sa ei ole nõus vastu võtma, on enda erakordse suuruse teadvustamine. Probleem pole rahas. Lahendus ei seisne rahas. Probleem on vastuvõtmises ja lahendus oled sina. Kui sa hakkad vastu võtma oma tegelikku suurust, hakkab muutuma ka kõik muu sinu elus – sealhulgas ka sinu rahaline seis. Kui sa oled nõus vastu võtma omaenda suurust ja lubad ka maailmal seda suurust näha, annab maailm sulle seejärel seda, mida sa tõepoolest väärivad. Nõusolek ennast teistmoodi näha ja vastu võtta võimaldabki sul luua seda, mida sa elult tegelikult soovid. Sellest sa alustama peadki.

Mida on siis vaja selleks, et ma ise oma ellu ilmuksin?

Nüüdseks oled sa kahtlemata tüdinenud sellest, et ma sind muudkui suureks ja imeliseks kutsun. Olgu pealegi. Sa tead seda isegi, aga sa pole sellest hoolimata suutnud saavutada kõike soovitud. Võib-olla oled sa lausa vihane ja küsid endalt: „Mida on siis vaja selleks, et ma ise oma ellu ilmuksin?“

Selle küsimuse pead sa kindlasti esitama, sest universum annab sulle alati vastuse, kui oled vaid nõus küsimust esitama ja vastust kuulama.

Palun loe edasi. Käesolevas raamatus on kirjeldatud vahendeid, tehnikaid ja teavet, mida sa võid kasutada selleks, et ise oma ellu ilmuda. Me loodame, et kasutate neid vahendeid endale ihatud elu loomiseks.

KAS SA TAHAD RAHA?

Vastupidiselt kõigele, mida sulle on ehk öeldud, on meie planeedil valitsev asjade loomulik olek külluseseisund. Kui sa looduses viibides ringi vaatad, siis näed, et kui inimesed ei ürita parajasti kõike ümbritsevat hävitada, vohab elu kõikjal jõudsalt ja külluslikult. Pole ühtegi kohta, kus puuduks arvukalt loomi, taimi, linde ja putukaid. Isegi niinimetatud viljatutel maastikel leidub kujuteldamatul hulgal elu. Kui lõpetada mõne asfalteeritud sõidutee kasutamine, ilmuvad sellesse väga lühikese aja jooksul praod, mille vahel hakkab kasvama umbrohi; üsna varsti muutub tee täiesti ülekasvanuks ja kaob täiesti. Universum on võrratult külluslik ja meie lakkame looduse küllust kasutamast vaid siis, kui inimesed betooniga kohale tulevad. Viljatus ja vaesus on olemas vaid seal, kuhu on elama asunud inimesed.

Vaesuse teadvustamine takistabki meil kogemast ja tajumast seda kestvat külluse loomulikku seisundit. Vaesuse teadvustamine ei peegelda seda, kuidas asjad päriselt on: see on vaid meeles seisund, mille me ise oleme loonud. Sellest lähtuvalt me käitumegi, kui ütleme endale: „Mul ei ole mitte midagi piisavalt. Mul ei saa kunagi midagi piisavalt olema. Ükskõik mis ka ei juhtuks, mul pole kunagi midagi piisavalt.“ Sama teemat võib korrata miljonil erineval moel: „Mul on vaid piisavalt eluspüsimiseks. Ma ei vaja toimetulekuks rohkem kui vaat nii palju raha.“

See seisukoht annab mõista, et puudus on ehtsam kui küllus. See idee tähendab, et üllam on vaevelda vaesuse küüsis kui olla rikas. Mõned inimesed arvavad isegi, et vaesus on moraalselt parem kui rikkus. Nad tunnevad oma vaesuse üle uhkust. Dain räägib, kuidas tema peres oli tavaks öelda: „Vähemalt on meil suurepärase perekond ja meie ise oleme õnnelikud. Kõik need rikkad inimesed pole tegelikult sisimas õnnelikud.“ Dain ütles mulle, kuidas ta toona enda ümber ringi vaatas ja endale lausus: „Kas nad suudaksid olla õnnetumad kui meie? Mina küll ei usu!“

Sageli tunnevad enda vaesust teadvustavad inimesed uhkust oma vaesuse üle. Või siis usuvad nad, et suudavad end vabalt tunda ainult selliste inimeste seltsis, kes on nendega samal sotsiaalmajanduslikul pulgal. Nad tunnevad end vabalt ainult teiste sama vaeste inimeste seltsis: „Tead, ma ei suudaks suhelda rikkaste inimestega, sest rikkad on teistsugused.“ Olgu siis peale. Vaata nüüd, millisesse kategooriasse sa end seega liigitasid!

Vaesuse teadvustamine ei ole selline meeleseisund, mida kogevad ainult „vaesed“ inimesed. Ka rikkad võivad kogeda täpselt sama. Ma käisin hiljuti ühe miljardäri korraldatud peol ja mulle tundus, et kõik sealolijad andsid endast parima, et maha teha oma aednikke ja teenijaid. Seda rikkus nende arvates tähendaski: endast alamate mahategemist. „Häid teenijaid leida on kohutavalt raske.“ Ei ole! Kui inimesi hästi kohelda, on lihtne leida ka häid teenijaid. Kuigi rikkastel inimestel on palju raha, peitub neis ka tahtmatus teistes inimestes peituvat suurust vastu võtta. Nad arvavad, et peavad oma töötajaid kontrolli all hoidma ja neile võimalikult vähe maksma. Vaesuse teadvustamine ei seisne selles, kui palju raha sul on; asi on selles, kuidas sa ennast ja teisi kohtled ning kuidas sa oled valmis nägema maailmas leiduvat küllust.

Sõna „tahtma“ on vaesuse teadvustamise tähtis osa. Kas sa tead, mida see sõna tähendab? See tähendab millegi puudumist. Iga kord, kui sa ütled, et tahad midagi, siis ütled sa tegelikult, et sul on midagi puudu. Kui sa ütled: „Ma tahan rohkem raha,“ siis hakkad sa üha rohkem tundma rahapuudust. Kui sa hakkad tähelepanu pöörama sellele, mida mõtled või ütled, siis näed täpselt, kuidas sa ise lood seda küllust – või külluse puudumist – oma elus.

Vaata sõnaraamatust sõna „tahtma“ tähendust. Parem oleks selleks kasutada mõnda vanemat sõnastikku; enne 1946. aastat koostatud sõnaraamatutes on vähemalt ingliskeelsete sõnade õige tähendus kirjas. Pärast 1946. aastat hakati sõnatähendusi muutma, et peegeldada nende kõnekeelset kasutust. Kui sa otsid üles sõna „tahtma“ mõnest sõnastikust, mis avaldati enne 1946. aastat, siis näed, et sõna „tahtma“ kohta käib mitu puudusega seotud definitsiooni, aga ainult üks, mille tähendus on „soovima“. Soovimine tähendab tahtmist, et tulevikus miski kättesaadavaks muutuks. Nii et isegi sellest definitsioonist lähtudes oled sa omadega hädas.

Kuula inimesi, kelle elus valitseb tõeline küllus. Sõna „tahtma“ nende sõnavaras ei leidugi. Nad ei tea selle sõna tähendust. Neil pole aimugi, et millegi „tahtmine“ on elu osa. Nende inimeste jaoks seisneb kõik asjade omamises, saamises, nende poole püüdemises ja asjade endale võimaldamises.

Üks vanasõna ütleb: „Ära raiska liialt, pärast tuleb puudus.“ Kui sa ei raiska, ei teki ka millegi järele tahtmist. Kui sa mõistad, et sõna „tahtmine“ tähendab „puudust“, ning kuulad ennast, siis näed sa, et kasutad seda sõna kogu aeg. Küsi endalt: „Mida oleks vaja teha selleks, et sõna „tahtma“ mu sõnavarast kaoks?“ Selle asemel et luua midagi lähtuvalt soovist: „Ma tahan raha,“ lase endal luua lähtuvalt soovist: „Ma ei **taha** raha.“ Iga kord, kui sa ütled, et tahad raha, ütled sa tegelikult, et sul on rahapuudus – ning täpselt seda sa oma ellu nõnda ligi tõmbadki.

Proovi järgnevat: lausu kümme korda järjest: „Ma ei taha raha.“

Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.
Ma ei taha raha.

Mis juhtus? Kas selle lause kordamine tekitas sinus kergema või raskema tunde? Kergus viitab avardamise ja võimaluste tundele ning suuremale ruumitajule. Võimalik, et sa isegi naeratasid või lausa naersid valjult. Raskus viitab kokkutõmbumise tundele, asjade allasurumisele ja vähematele võimalustele.

Kui sa oled samasugune nagu enamik inimesi, siis tekitas lause „Ma ei taha raha“ kordamine sinus kergema tunde. Miks nii? Tõde tekitab nimelt alati sisimas kergema tunde. Valetamine aga tekitab raske tunde. Sinu tõde on see, et sul ei ole rahapuudust, ning

selle tõe väljaütlemine näitab, et oled nõus seda tunnistama. Sa võid oma ellu luua vastuvõtmist, kui igal hommikul seda kümme korda lausud. Kui sind ümbritsevad inimesed ütlevad: „Ma tahan raha,“ siis võid sa teadvalt naeratada ja öelda: „Ma ei taha raha.“

KAS SA MURETSED RAHA PÄRAST?

Oled sa kunagi muretsenud, et sul pole piisavalt raha? Millal sa viimati selle pärast muretsesid? Püüa seda tunnet meenutada. Kas said selle tunde kätte? Hästi, nüüd muuda see tunne lõputuks. Tee see sama suureks nagu universum. Tee see tunne isegi universumist suuremaks – mitte igaveseks, aga lõputuks. Kujutle, kuidas sa torkad tohutu õhupumba nõela oma mure keskele ning hakkad pumpama, kuni mure muutub universumist suuremaks. Selleks, et muuta midagi universumist suuremaks, ei ole sul vaja midagi otseselt mõelda või teha. Tegu on lihtsalt teadlikkusega, mis saab tavaliselt teoks kohe, kui oled seda palunud.

Mis juhtub sinu rahamurega, kui sa oled selle lõputuks teinud? Kas see muutub täielikumaks ja kindlamaks? Kas selle ehtsus muutub tajutavamaks? Või kas see hajub ja kaob? Kui mure ära läheb, mida see tõenäoliselt ka teeb, siis oli tegu valega. Mure võis olla midagi sellist, mida sina pidasid tõeks, aga tegelikult polnud asi nii. Oled uskunud midagi, mis ei vastanud tõe.

Mõttele nüüd mõnele inimesele, kellest sa hoolid. Muuda see tunne lõputuks, universumist suuremaks. Kas see muutub kaalukamaks või vastupidi? Kaalukamaks? Kas pole mitte huvitav? Kui sa mõtled sellele, kui palju sa kellestki hoolid, ning muudad selle tunde lõputuks ja universumist suuremaks, siis näed, et see tunne on veelgi suurem, kui sa oled seda nõus endale tunnistama. Kui oleksid valmis tunnistama, kui palju sa kellestki hoolid, ning oleksid tõeliselt valmis ka endast sama palju hoolima, siis kui palju sa enda arvates oleksid valmis elult vastu võtma?

Kui sa muudad endas peituvat hoolivuse lõputuks, siis muutub see ka täielikumaks ja kindlamaks. See võtab enda alla rohkem ruumi kui sind häirivad probleemid. Sa mõistad, et hoolid tegelikult roh-

kem, kui endale tunnistad. Sa võid küll öelda: „Ja-jah, ma hoolin,“ aga kui sa seda tunnet paisutad ja selle tugevamaks muudad, siis võid näha, kui palju sa tegelikult hoolid. Me nagu kardaksime nii palju hoolida.

Mõttele suure hulga raha saamisele

Nüüd mõttele suure hulga raha saamisele. Taju seda tunnet, mis kaasneb suure hulga raha omamisega. Muuda see tunne lõputuks, universumist suuremaks. Kas see muutub kaalukamaks või vastupidi? Kaalukamaks? Kui sa mõtled rahapuudusele ja ütled: „Oh ei, mul on näpud põhjas, ma ei saa seda endale lubada,“ ning muudad selle tunde või mure lõputuks ja universumist suuremaks, siis mis juhtub? Mõlemad kaovad ära.

Kui on võimalik luua midagi vale alusel, kas on võimalik sellest ka tõe luua?

Kas pole mitte huvitav mõte? Meil on kombeks uskuda selliseid valesid nagu: „Mul pole üldse raha“ ja seejärel luua oma elud nende valedesse ümber. Kui on võimalik luua midagi vale alusel, kas on võimalik sellest ka tõe luua? Ei mingil juhul. Kui endale valestad või võtad omaks valed seisukohad, siis lood sa seeläbi endale piiranguid, mis ei luba sul avaneda kõige selle suhtes, mis on rahaga seoses võimalik.

Mõnikord räägib Dain lugusid oma perekonnast, kus usuti, et neil vedas siis, kui neil oli piisavalt raha toidu lauale panekuks. Tema vanavanemad olid üles kasvanud Suure depressiooni ajal ning kohati polnud neil isegi süüa. Perekonna vaatenurk oli selline, et kui neil on piisavalt raha toidu ostmiseks, siis on nad edukad. Dain pidas seda vaatenurka tõeks ja hoidis sellest kinni, enne kui ta Accessi programmiga alustas. Ta uskus põhimõtet, et toidu ostmiseks piisava raha omamine aitab määrata inimese edu. Kui ta aga Accessiga alustas, siis taipas ta: „Oota nüüd korraks! See ei ole tõsi!“

Juba varsti pärast seda, kui Dain alustas Accessi programmiga ja hakkas elus nägema erinevaid võimalusi, sõitsime koos San

Franciscosse uut Accessi kursust läbi viima. Me läksime sinna kolmeks päevaks ning Dain tõi endaga kaasa kümme maapähkli-või- ja moosivõileiba, ligi poolteist kilo tervise segu ja kolm karpri müslibatoone. Kuna tal polnud raha, arvas ta, et seal viibides sööb ta nimelt sedasama kaasavõetud toitu.

Ühel hetkel keset autosõitu pistsin ma põske tüki Big Redi nätsu ja närisin seda umbes kümme minutit. Siis sülitasin ma nätsu välja ja panin suhu uue tüki. Kui olin ka seda umbes kümme minutit näri- nud, sülitasin ma nätsu välja ja panin suhu uue tüki. Seda tükki närisin ma kakskümmend minutit ja panin seejärel uue tüki suhu. Dain küll ei öelnud midagi, aga ta läks närvi iga kord, kui ma uue nätsu suhu panin.

Lõpuks küsis ta: „Miks sa seda teed?“

Mina vastasin: „Mida?“

Tema ütles: „Närid niimoodi üksteise järel mitut nätsu.“

Ma laususin: „Sest mulle meeldib nätsu maitse ainult alguses!“

Mõne aja pärast muutub see maitsetuks.“

Dain oli pärit perest, kus nätsu võis närida lausa poolteist päeva. Ta polnud kunagi kaalunudki võimalust, et dollarilise nätsupa- kiga võiks teha midagi niivõrd raiskavat. Ta polnud kunagi kaa- lunud enda jaoks teistsugust jõukusetaset. See lõi kõikuma kogu tema mõtteviisi selle kohta, nagu tal poleks piisavalt raha. Tema reaktsioon oli: „Pea nüüd kinni! Kas sedasi on võimalik teha?“

Enamik meist usub väiksena sarnaseid valesid ja piiranguid. „Edu määratakse niimoodi“ või „Seda ma võin (või ei või) endale lubada“. Daini puhul oli vale järgmine mõte: „Küllus tähendab võimet end ära toita.“ See oli tema perekonna seisukoht ja sama seisukohta järgis ka tema. Kas küllus seisnebki selles? Ei, muidugi mitte. Kui ta mõistis, et oli üritanud oma rahalist elu luua valedes ümber, hakkasid tema ellu ilmuma uued võimalused.

Selle asemel et ajada end hulluks raha suhtes – mis on muide midagi sellist, mida me kõik hästi oskame – ning selle asemel et muretseda raha pärast või elada vaesusega sarnanevas seisus, hakka parem teadvustama, et sinu mured, kartused ja uskumused

raha kohta ei pea paika. Kui sa mõistad, et need ei ole ehtsad, siis ei usu sa neid enam pimesi ega loo oma elu selliste asjade ümber, mis ei ole reaalsed ega tõesed.

Muuda see universumist suuremaks

Kasuta eelmainitud harjutust, et jõuda probleemide taga peituva tõeni. Kui sa muudad asjad universumist suuremaks, siis muutub tõde alati täielikumaks ja kaalukamaks – see tundub ehedamana ja võtab enda alla rohkem ruumi, samas kui vale hajub olematuks ja lahkub. Selle lihtsa vahendi kasutamisega võid muuta seda, mis juhtub rahaga sinu elus – ja luua oma elu kõige selle põhjal, mis on sinu jaoks tõene.

MA EI SAA SEDA ENDALE LUBADA

Kas oled kunagi endale öelnud: „Ma ei saa seda lubada“? Aastaid tagasi töötasin ühes antiigipoes ja korrastasin sealses poes mööb- lit. Mind palgati, kuna iga kord, kui ma poekeses midagi ümber tõstsin, suutsid nad maha müüa midagi sellist, mis oli juba paar aastat riiulil seisnud. Omanikud lasid mul umbes iga kahe nädala tagant poest läbi astuda ja sisustuse ümber tõsta.

Ma teenisin tunnis 37,50 dollarit, mis oli toona päris suur hulk raha. Tegin seda tööd lisaks kõigele muule, et ülal pidada oma lapsi ja naist. Poeomanikud olid mu tööga nii rahul, et ütlesid mulle: „Tead mis! Ükskõik mida sa meie poest ka osta ei tahaks, me müüme selle sulle omahinnaga ja sa võid selle tähtajatult reserveerida. Saad kauba kätte kohe, kui oled kõik osamaksed ära teinud. Lihtsalt tööta meie heaks edasi.“

See polnud mingi nurgapealne antiigipoekeene. Selles kohas olid voodikomplektid hinnaga 20 000 dollarit ja nad müüsid 35 000 dollarilisi teemantsõrmuseid. Ma vaatasin neid asju ja küsisin endalt: „Kes küll kõike seda endale lubada saab?“ Kui omanikud olid mulle niisuguse pakkumise teinud, vaatasin ma taas poes ringi ja taipasin ühtäkki, et võisin saada mis tahes asja selles poes.

Hinnaliseks muutub see, mida me enda arvates saada ei või

Kui ma mõistsin, et võisin endale sealt lubada kõike – mul võis küll minna omajagu aega, et see ka päriselt koju viia, aga ma võisin endale lubada mida tahes –, siis taipasin ma, et miski neist asjadest ei olnud mulle tähtis. Ma ei hoolinud enam. Hinnaliseks muutub see, mida me enda arvates lubada või saada ei või. See muutub hinnaliseks mitte tingimata seetõttu, et sellel on tõeline väärtus, vaid seetõttu, et meie seda saada ei või. Me muudame selle asja harulduse enda jaoks tähtsaks. Nii et iga kord, kui sa ütled: „Ma ei saa endale seda lubada,“ ütled sa tegelikult, et sa pole seda asja väärt. „Ma ei saa seda lubada“ tähendab sama mis „Ma ei saa seda endale saada.“ Kui mitu korda oled sa otsustanud, et ei saa mingit asja lubada, ning leppinud millegagi, mis ei olnud nii hea kui see, mida saada lootsid? Sa võid endale kõike lubada. Peaaegu iga pood maailmas võib sinu heaks järelmaksuga kaupa müüa.

Ma käisin koos Dainiga hiljuti ühes pandimajas, kus seisis silt: „Osta kohe järelmaksuga“. Asja mõte oli selles, et võisid minna poodi – neil oli kraami, mille hind küündis 20 000 dollarini – ning sul lubati sealt võtta mida tahes, aga järelmaksuga. Kui oleksid valmis tegema perioodilisi osamakseid, võiksid poest kohe võtta mida tahes. Aga küsimus on selles, kas sa tõeliselt seda tahad.

Mida ma tegelikult saada tahaksin?

Harjuta seda ka ise. Mine jaluta mõnes poes ringi ja ütle endale: „Hea küll, ma võiksin saada siit kõik, mida hing ihaldab. Mida ma tegelikult saada tahaksin?“ Sa vaatad poes asju ja ütled: „Ei. Ei. See on kena, aga ei. Ka see on kena, aga ei. Ka see on kena, aga ei.“ Lõpuks astud sa poest välja ja lausud: „Tead mis? Seal poes polnud midagi sellist, mida ma tegelikult saada tahaksin.“

Ma lasen selle asja oma ellu

Kui sa leiadki midagi sellist, mida tahaksid saada, siis ütle: „Ma luban selle asja oma ellu,“ ning jaluta poest välja ilma hinnasilti vaatamata. Aga miks mitte hinnasilti vaadata? Sest kui sa seda teed, siis lood sa piirangu selle suhtes, kui palju see asi maksab ja kuidas sa seda lubada saaksid. Kui sa hinnasilti ei vaata ja ütled lihtsalt: „Ma luban selle asja oma ellu,“ siis lood sa seeläbi universumile võimaluse see asi sinu sülle pillata mõnel sellisel moel, mida sa ial võimalikuks ei pidanud, ning sellise hinnaga, mida sa oled nõus maksma.

Hiljuti ütles mu tütar mulle: „Ma tahaksin endale Gucci rahakotti, isa. Need maksavad 250 dollarit tükk.“

Ma vastasin: „Hästi, kena küll. Eks vaatame, mis juhtub.“

Kolm nädalat hiljem astusin ma pealtnäha ilma mingi põhjuseta läbi ühelt tänavamüügilt ning seal oli saadaval ka üks Gucci rahakott. See maksis kolm dollarit. Ma eeldasin, et tegu oli odava võlt-singuga, ning otsin selle ära. Hiljem selgus, et rahakott oli ehtne.

MILLE VALIKSID SA SIIS, KUI RAHAS POLEKS KÜSIMUS?

Kui lähed poodi midagi ostma, võid sa vabaneda vajaduse ja rahapuuduse tundest, kui küsid endalt: „Mille valiksin ma siis, kui rahas poleks küsimus?“ Enamik meist langetab otsuseid selle alusel, mida me enda arvates vajame ja mida me saada ei või. Kui sa küsid endalt: „Mille valiksin ma siis, kui rahas poleks küsimus?“, siis eemaldab see raha kui valiku põhjuse.

Dain läks endale printerit ostma. Ta vaatas mitut eri mudelit ja ma küsisin temalt: „Mille valiksid sa siis, kui rahas poleks küsimus?“

Tema esimene mõte oli: „Ma võtaksin selle kõige suurema!“ Kõnealune printer maksis 500 dollarit, mis oli küll oma hinnaklassist pisut väljas, aga seda oleks ta soovinud osta siis, kui rahas polnuks küsimus. Seejärel hakkas Dain aga poes ringi vaatama ja